

partur av flýgganini til sonuna, kunnu sníkjararnir vera ótilroknlígir. Best var at halda seg burtur frá teimum.

- Vit runnu einar fimmhundrað metrar. Í øllum færum so mikið langt, at vit vóru vísir í, at vit vóru slopnir burtur frá teimum. Tú heldur, at tú ert púra einsamallur har. Og fyri tað mesta tykist tað eisini sum, at tú ert einsamallur. Men seinni á degnum fóru vit upp á tekjuna á einum íbúðarbygnini at sóla okkum. Knappliga sóu vit, at onkur kom út á tekjuna á einum øðrum húsum longuri burturi. Tey høvdu eftir øllum at døma

sama hugskot sum vit, og vit máttu aftur krógva okkum.

Lítla ferðaliðið hjá Andres mátti enn einaferð krógva seg seinni á degnum. Teir triggir hoyrdu, at eitt akfar kom koyrandi, og tá var einki at gera enn at tveita seg aftur um ein garð at krógva seg. Tað vísti seg, at tað var ein hernaðarbílur, ið var á patrulju í Pripjat.

- Tað er heilt ófatiliga løgið at ganga inni í Pripjat. Hatta er ein heilur býur næstan á stødd við Føroyar, sum bara helt uppat. Vit fóru inn í allar møguligar bygningar, ein svimjihyl, eina ítróttarhøll. Allastaðni var framt herverk, um tú kanst kalla tað herverk - eingin býr har, og eingin eigur tað meira. Er tað so herverk?

- Vit fóru inn á ein skúla, gingu har og rótaðu í tí, sum var eftir. Eg blaðaði í protokolluni, og sá nøvnini hjá næmingunum. Lærarin hevði ført protokoll hvønn dag, og so ein dag var bara eingin protokoll førd meira.

Ein av avleiðingunum av, at at eitt øki á 2.600km² hevur verið avbyrgt frá menniskum í yvir 30 ár, er, at plantu- og djóralív er farið at stórtírvast.

- Djóralívið trívist øgiliga væl har. Vit sóu ein jarv, sóu ein rev, eitt elsdjór. Vit hoyrdu úlv, men vit sóu hann ikki. Har var alt møguligt. Tú heldur, at tað er heilt oyðið, men tað er tað ikki. Tú hoyrir eisini alt møguligt, hóast tað fyri tað mesta er friðarligt í býnum.

Sníkjarar leggja oftast lítið í vandarnar við at ferðast í sonuni, og eitt kent orðafelli millum sník-

jarar er "Einki dosimetur, eingin geisling". Andres og Christoffer vildu hinvegin ikki útseta seg fyri óneyðugum vanda, og tí var dosimetur við allan túrin, so teir kundu halda seg burtur frá teimum støðunum, ið høvdu nógv geislavirkni. Samstundis vóru teir eisini í maskum, tá teir vóru nær Tjernobyl, tí allastaðni var dust í luftini.

Eftir at hava verið í Pripjat ein løtu, gjørdur teir av at venda heimeftir. Hesaferð varð tó ikki steðgað í bygdini at liggja nátt, tí túrurin skuldi takast í einum. Annars fóru teir somu leið heim aftur og tvørtur um somu á á sama hátt.

- Eg lat soviposan og ryggsekk-in liggja eftir í íbúðuni. Minni eg hevði heim við, jú betri. Summi taka souvenirar við heim, okkurt úr einari íbúð ella einum húsum, sum tey høvdu verið í. Eg tók einki við. Fyri tað fyrsta var tað eitt sindur løgið at taka lutir við heim, tá eg ikki eingang vildi hava míni egni klæðir við út úr sonuni. Men Kirill greiddi okkum frá, at um vit ikki vóru í nógv stórum trupulleikum, vórðu vit fangaðir av hermonnunum í sonuni, so vóru vit í øllum færum í

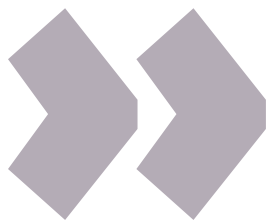

trupulleikum, um teir fangaðu okkum við lutum úr Pripjat. Eg haldi eisini, at tey síggja tað sum manglandi virðing fyri teimum, ið búðu har áðrenn vanlukkuna, at tú tekur tingini hjá teimum við tær.

Tað tók teimum góðar 14 tímar at ganga túrin heim aftur til bilin. Komin á hotellið setti Andres punktum fyri túrinum við at

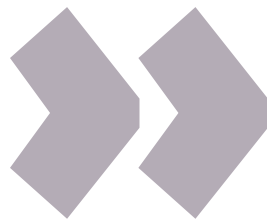
koyra tað seinasta av klæðunum í rusk og fara undir eitt brúsubað.

- Eg fekk eitt upplivisi fyri lívið, men hetta er avgjørt ikki ein túrur, ið eg vil viðmæla nøkrum. Tað er als ikki vandaleyst at fara inn í sonuna, og har eru nógv óvissur knýttar at einum tilíkkum túri, sigur Andres Jacobsen, sum er farin undir at fyrireika eitt nýtt ævintýr.

Kirill steðgaði á, hugdi upp á okkum og segði bara "Run!"

Tá kjarnorkureaktorurin fór í luftina 26. apríl í 1986, vóru myndugleikarnir upprunaliga ikki greiðir yvir, hvussu álvarsom støðan var. Kjarnorkuserfrøðingar komu til Pripjat at meta um vandan og at leggja ætlanir fyri upprudding, og serfrøðingarnir hildu so lítið um geislavandan, at teir búðu á gistingarhúsinum í Pripjat, bert 3 kilometrar frá kjarnorkuverkinum. 36 tímar seinni varð avgerð tó tikin um, at íbúgvarnir í Pripjat máttu flytast burtur. Íbúgvarnir fingur tveir tímar at pakka kuffert og gera seg klárar at fara, og tað tók trýggjar og ein hálvan tíma at flyta burtur allar 43.000 íbúgvarnar í 1.100 bussum. Íbúgvarnir fingur at vita, at teir sluppu heim aftur nakrar dagar seinni, tá vandin var av. So varð ikki.

Eg blaðaði í protokolluni, og sá nøvnini hjá næmingunum. Lærarin hevði ført protokoll hvønn dag, og so ein dag var bara eingin protokoll førd meira

Andres skoðar yvir Pripjat